

on, management and study). Ordet *cetaceans* er den fælles latinske betegnelse for alle hvalarter, også småhvaler (small cetaceans). Det er vor helt klare opfattelse, at da IWC er den eneste internationale organisation, der foretager regulering af hvalfangst, er kommissionen derfor også den eneste relevante internationale organisation til reguleringen af bl.a. Bairds Beaked Whale.

Vi vil gerne bemærke, at ovenstående vurdering omkring IWCs kompetence til regulering af bl.a. Bairds Beaked Whale *deles af en række af kommissionens medlemslande*.

I Grønlandsministerens svar til udvalgets spørgsmål (335) om, hvorvidt Danmark har reageret på Islands plan om at iværksætte en videnskabelig fangst af fin-, sej-, våge-, blå- og pukkelhvaler, efter at IWCs moratorium er trådt i kraft senere i år og frem til 1989, hedder det, at Danmark ikke har reageret på en sådan islandsk plan, og det står ikke ministeren »klart, hvilken reaktion på en intern islandsk pressemeddelelse udvalget i denne forbindelse efterlyser.«

Organisationerne vil gerne gøre udvalget opmærksom på, at det senere er kommet frem, at Island som et led i den planlagte videnskabelige hvalfangst også har *påtænkt årligt at fange 10 blå- og pukkelhvaler*. Blåhvalerne, der er den største af alle hvalarter, blev totalfredet i Nordatlanten i 1955 og har været det siden. Sidste år kom IWCs Videnskabelige Komité til den konklusion, at på trods af et kvart århundredes fredning af blåhvalen var der intet der tydede på, at bestanden var i fremgang. Man regner i dag med, at der er 1.000–2.000 blåhvaler tilbage i samtlige verdenshave eller 1 pct. af den oprindelige bestandstørrelse ved århundredskiftet.

Det er ikke organisationernes opfattelse, at der »kun« er tale om en intern islandsk pressemeddelelse. Umiddelbart efter offentliggørelsen af planen om den videnskabelige fangst rejste den islandske fiskeriminister til Grønland, Alaska og Canada, hvor ministeren diskuterede planen. Derefter rejste en delegation videre til Washington for at forhandle med USA om muligheden for USAs accept af, at Island eksporterede hvalprodukter fra den videnskabelige fangst til Japan. På et møde i Washington tirsdag den 11. juni mellem en række amerikanske miljøorganisationer og den islandske fiskeridirektør, Kjartan Julíósson, meddelte fiskeridirektøren, at

man havde påtænkt at eksportere hvalprodukter fra den videnskabelige fangst til Japan, og *at Island ikke nødvendigvis ville rette sig efter IWCs Videnskabelige Komités udtalelse om det videnskabelige projekt*.

Det er vor opfattelse, at den islandske plan om den videnskabelige hvalfangst er et utvetydigt forsøg på at omgå det moratorium, som det islandske alting har valgt at respektere, og kan få meget alvorlige konsekvenser for hvalbestandene og moratoriets mulighed for at blive effektueret. Vi mener derfor, at sagen er af en så alvorlig karakter, at Danmark bør reagere meget skarpt over for Island imod den videnskabelige hvalfangst.

I Grønlandsministerens svar til udvalgets spørgsmål (336) vedr. Norges ønske om at omdefinere den norske kommercielle hvalfangst meddeler ministeren, at Danmark ikke er blevet kontaktet af de norske myndigheder, og at ministeren derfor ikke finder det rigtigt at kommentere den norske regerings besvarelse vedr. planerne om omdefineringen.

I et telegram fra det amerikanske handelsministerium til den amerikanske ambassade i Oslo fra november 1983, hvor de norske planer gennemgås meget detaljeret, hedder det, at den norske delegerede til IWC vil kontakte en række lande, deriblandt Danmark, med henblik på videre drøftelser om de norske planer. Desuden blev de norske planer om omdefineringen diskuteret på det specialmøde om IWCs fremtid, der blev afholdt i februar i år, og hvor Danmark deltog. Det underdrer derfor organisationerne, at ministeren ikke mener sig i stand til at kommentere de norske planer.

Det hedder endvidere i ministerens svar, at man i givet fald vil vurdere, »om de (planerne om omdefineringen) kan bidrage til at effektuere beslutningen om 0-kvoter (moratorium) i form af en reduktion af den kommercielle hvalfangst«. Det er efter organisationernes holdning en ganske uacceptabel indstilling til det moratorium, Danmark har støttet og officielt stadig støtter, og den kan få meget alvorlige konsekvenser for moratoriumet i sin helhed. Organisationerne vil meget kraftigt opfordre til, at Danmark holder sig til beslutningen om iværksættelsen af det besluttede moratorium indebærende et totalt